

Fem kjappe

CD jazz

Mark Pichelin, Xavier Charles,
Ivar Grydeland

North Of The North

(Sofa/Musikkoperatørene)

9 låter, 51.22

1 2 3 4 5 6

De går i improvisert elektroakustisk dialog med lydopptak gjort på en reise i Nord-Norge, til øyene Arnøy og Skjervøy. Reinsdyr, fiskere, fergemannskap og fugler er tydelig til stede i fonografiene, som forandrer karakter idet musikerne går inn i dem. En terne i flukt over vibrerende elektronikk! Jeg opplever kjent norsk lyd på nye måter, og fascineres av den lyttende måten musikerne infiltrerer feltopptakene på.

Sten Sandell, Mattias Ståhl

Grann Musik (Neighbour Music)

(Clean Feed/Musikklosen)

8 låter, 40.34

1 2 3 4 5 6

Pianisten Sten Sandell og vibrafonisten Mattias Ståhl møtes i intense duetter, åpne og lavmælte eller tettvevde og teknisk krevende. Det er ikke jazzen som definerer disse møtene. De er lagt til samtidsmusikkens stilrom for utprøving. Grann Musik oppleves både som kjølig akademisk og dyptfølt menneskelig. Sandell og Ståhl fremmer det symbiotiske i sitt beste samspill.

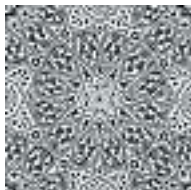
Agape

Guardaropa Open/Closed

(Kning Disk)

3 låter, 37.27

1 2 3 4 5 6

David Stackenäs er en kresen gitarist, som klarer å vende spillet og uttrykkene sine bort fra det sedvanlige. I Agape er han sammen med saksofonist og lydmanipulator Martin Küchen. Duoens musikk har billedvekkende kraft og adopterer grunnstemning fra bluesen, uten å nærme seg populærkulturen med en centimeter. Dette er fengende på sterkt innadvendt vis.

Hans Hassler

Sehr Schnee – Sehr Wald, Sehr

(Intakt/Musikklosen)

15 låter, 73.07

1 2 3 4 5 6

Den 63 år gamle sveitsiske trekkspillerens første soloalbum favner vidt. Med sin bakgrunn i folke-musikk, jazz, klassisk og impro skaper Hans Hassler sitt eget kosmos, men mangfoldigheten redder ikke innholdet. Mangel på tilstedeværelse i egen musikk skjemper opplevelsen.

Fire Room

Broken Music

(Atavistic)

7 låter, 52.49

1 2 3 4 5 6

Det er Lasse Marhaugs electronics som besørger mørk råskap og fuzz på Broken Music, men det er de ubarberte samhandlingene som løfter kvaliteten. Ken Vandermark har en ilter saksofontone, og stilen er pågående, mens energifeltet rundt Paal Nilssen-Love gløder. Fire Room fyller et åpent rom i den moderne jazz. Innholdet er ikke gitt, og det er nettopp der spenningen ligger.

ARILD R. ANDERSEN

Steinar Ofsdal er norsk musikk allsidig vandringsmann.

Alle fløyters mester

Steinar Ofsdal har kommet opp med vital musikk som pirrer våre sanser.

CD world

Ofsdal Enno

Sviv

(Musikk & Mystikk/
Slagerfabrikken)

12 låter, 45.30

1 2 3 4 5 6

Ensemblet Ofsdal Enno er Steinar Ofsdals nye drømmelag. Med seg har han fått et knippe fremragende musikere; vokalisten Unni Løvlid, bassist Gjermund Silset, Bergmund Skaslien på bratsj, trommeslagerne Helge Norbakken og Kenneth Ekornes, samt strengevirtuosen

Olav Torget. Selv bidrar han med ulike fløyter og erhu. All musikk på *Sviv* er nyskrevet, men høster rikholdig av opphavsmannens rike erfaringsfelt. Musikken er full av vitalitet, til tider nesten rocka i uttrykket, men kan også være dvelende, pirrende og klangfullt mystisk. Samtidig er det noe tidløst over disse spenstige melodiene, man fornemmer tradisjonslinjene samtidig som virkemidlene er av i dag.

Musikerne er norske, men det er som om de har hele verden som tumleplass. *Sviv* blir dermed som en slags musikalsk oppdagelsesreise, litt som om øst møter vest og nord møter sør. Det musikalske spenningsregisteret er stort, fra varsomme svevende klangbilder til eksplosiv rytmiske utbrudd. Som åpningslinjene i den klangrike og varsomme «Verda sviv» lyder: «Verda sviv som dervisar i dans/vaknar på ny og ny, ein urkraft pirar kvar einaste sans/det syng i kvar einaste by/

soga, den spinn inn i evig tid».

Ofsdal er norsk musikk allsidig vandringsmann, det være seg genremessig som geografisk. Nå feirer han 40-årsjubileum som musiker. Det hele begynte med Lillebjørn Nilsen og Bjørn Morisse i The Young Norwegians høsten 1967, og siden har blikket vært rettet utover mot stadig nye utfordringer. I disse dager er Kina stedet frem for noe for ham. Han har et samarbeidsprosjekt gående med den unge fiolinisten Sara Chen (17), leder et talentprosjekt med unge musikere fra Kina, Nepal og Norge. I tillegg har han en produksjon av fløyter i Hangzhou ved Shanghai.

Grensesprengende. Med Ofsdal Enno har Steinar Ofsdal funnet de perfekte musikerne til å formidle sine inspirerende og grensesprengende musikalske krumspring.

SVEIN ANDERSEN

Vokal virtuositet

Samstemt sekstett med et vell av (u)mulige stemmeklanger.

CD samtids-musikk

Nordic Voices

DŠå#ki do#

(Aurora)

1 2 3 4 5 6

Tittelen på den nye platen til Nordic Voices uttales omtrent «dsjånki dong», og er karakteristisk for innholdet: i flere av verkene er sammensetningen av lyder og klangen av stemmene viktigere enn de mer og mindre forståelige ordene. Det gjelder særlig Lasse Thoresens «Diphonie I», som er så godt som rent lydmalende og ved hjelp av overtonesang, heftig harmonikk og fint danderte effekter er blitt et både vakkert og vittig verk. Også Cecilie Ores Schwirren er en lydlek, selv om den inneholder en lang tekst – Robert

Musils «Fluepapir» – som sangerne deklamerer på tydelig tysk. Innholdet og lydeffektene, fluesurr i alle toneleier, henger sammen, men det er like mye rytmen og klangen i språket som gir musikken. Også dette er et vittig verk, om enn langtrukket.

På den satiriske siden slår Kåre Kolbergs «Plym-plym» fra 1967 meg som den aller friskeste, samme om – muligens fordi – den er en generasjon eldre enn de andre komposisjonene på platen, som er bestilt på 2000-tallet. Samtidig er Henrik Ødegaards frodige, nesten groteske «O magnum mysterium» en sterk (og lang) versjon av en religiøs tekst, David Bratlies «Lamentations» svært uttrykksfulle og Asbjørn Schaathuns «Verklæring» en vakker meditasjon.

Vokalseksetten behersker det hele gjennom et nesten utrolig spekter av lyder, som de behandler med omtanke, freidig mot og svært finstilt intonasjon. Norske komponister er heldige som har et så eksperimentvillig ensemble å skape for – og med.

ASTRID KVALBEIN

Mangfoldig afrobeat

Massak har bandbasen sin i Frankrike, men oser Afrika i hver fiber av sitt musikalske selv.

CD world

Massak

Haiti Market

(Le Maquis/
Mudi)

15 låter, 67.20

1 2 3 4 5 6

Kameruneren Franck Biyoung, lederen av Massak, inviterer oss med sin mørke stemme til å oppsøke «the underground world» i åpningsmelodien «Cosmo Riddin». Der og da kunne han vært en bror av Gil Scott-Heron, likhetene er der, men der amerikaneren Scott-Herons oppsøker et urbant mismot, blander Massak inn rikelig med solvarm spontanitet. Fela Kuti er en

sterk inspirasjonskilde, men de har klart å skape sin egen vri. Selv, kaller Biyoung musikken for afroelectric. En annen linje i «Cosmo Riddin», er: «There are different ways in the kingdom». Ja, det skal være sikkert, og denne gjengen krydrer sin musikk med et mangfold av velsmakende ingredienser. Ikke minst Samantha Lavital smektende stemme, Biyoungs drivende bassganger, rivende sologitarløp og fingerplukken afrikanske gitartoner Alt dandert i et slikt, groovy lydbilde. Massak spiller givende funky afrobeat med inspirerte innslag av jazz, soul og hip hop. *Haiti Market* er deres debutalbum, og oppleves nesten som en evig strøm av musikalske innfall som er vakre, gåtefulle, overraskende og, ikke minst fengende. Her er stemningsmessige lag på lag, mens det både snakkes og synges på engelsk, fransk, portugisisk og noen dialekter til.

SVEIN ANDERSEN